

FURYJKA (4) *sb f*

N sg furyjka.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „furyja” ‘gwałtowny, niepohamowany gniew’; tu żart.: A to pomni co mu [rozgniewanemu człowiekowi] będziez mowił/ iż gdyby też potym ná cię iáka furiyká przypádłá/ ábyś też łobie ony łowká ná pámięć przywiódł. RejZwierc 81.

KK